

Erkan Algün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.8.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ben Neylerim ki

Kapattım aleme kapılarımı
Gönül bahçem şuan huzurlu değil
Yokluğun içimde, kor olmuş yara
Kor olmuş alemi, ben neylerim ki!

Hasretin gün be gün eritir beni
Bilirim kavuşturur Yaratan beni
Vuslatında bile özlerken seni
Bu alemi sensiz, ben neylerim ki!

Kainat çiçekleri sensiz perişan,
Yürüyen ayaklar şaşırmış heran
Bülbülün aşkı güle, olmuşken ziyan
Bülbülün aşkını, ben neylerim ki!

Hira dağı üzgün, Mekke avare
Yeni doğmuş bir bebek, sensiz biçare
Emzirirken yavrusunu, üzgünse anne
Üzgün anayı sensiz, ben neylerim ki!

Ab-ı hayat verdin parmaklarınla
Kurumuş gönüller yeşerdi biran
Yemiş vermek isteyen ağaç dalında
Meyvesiz ağacı ben neylerim ki!

Yaratan yaratmış, sevmiş birkere
Ö sevmenin üstüne, sevilmezmisin sen
Öyle bir aşkı, sundun ki bizi
Bu ayrılığı sensiz, ben neylerim ki!

Kalemim tükendi, yazmıyor şimdi
Bırak da sevdası içimde kalsın
Mürekkeğim içimde aşkıyla nakış
Nakışlanmış kalemi, ben neylerim ki

Erkan Algün

Seni Ben Böyle Sevdim

İsim tamlaması gözlüm, sıfat tamlaması güzelim;
Beni eklerime ayırıp gitme!
Önünde kaynaştırma ünsüzleri gibi diz çökmüş,
Zarf fiil misali yalvarıyorum sana.

Benim yapım eklerimi alıp çekim eklerime kat;
Fakat bağlaçlarımı alıp gitme!
Birimiz özne, birimiz yüklem olarak
Hep aynı cümlede tahta revan kursa.

Yazık öğelerine ayrılmış bir cümle gibi;
Hep ayrı kalmaya mahkumuz,
Sana bir paragraf gibi açılmak isterdim ama;
Beni kalbimin edilgen çatısından öyle vurdun ki,
Çatısız fiillere döndüm.

Dilbilgisinde edatlar gibisin,
Bir türlü anlayamadım seni,
Ne nesne, ne tümleç kısmın belli,
Davranışların bir anlatım bozukluğu misali

Aşkımız ne bir şiirin fonem olayları
Ne de edebi bir akımın değer sistemi
Sen de istersen şayet
Oluruz bir şiirin afenk düzeni.

Ünlemlerim sensiz döndü buruk eyleme
Cümlelerim inler oldu naçar gönül gözümde
Tüklenen ömrümün son seferinde
Zamirlerim olan senlere muhtacım

Erkan Algün

Şehitten Anneye

Gün olur da örtüm toprak olursa
Göz yaşlarınla örtümü okşa annecim
Bana doğru yönelmiş karınca görersen
Bir karıncayla selamın gönder annecim

Selamın boşacıkar diye üzülme
Gönlüm gülistandır inan sevginle
Gün olur da kabrime gelirsen eğer
Kabrime bir gülü dik benim için!

Burada yokluğun kavurur beni
Hasretin nekadar, zormuş annecim
Her iki yanımda melekler bile
Bilir misin annecim kıskanır seni.

Bu beden kavuşacak, bilirim sana
Gel gör ki yokluğun içimde yara
Al bayrağa sarılmış olan ruhuma
Miskamber kokunu sardım annecim

Ruhum sana müptela, iken annecim
Göz yaşlarım aktı, akacak şimdi
Hasretin belimi büktü bükecek
Nolur kabrime sür ellerini

Erkan Algün